

Coda

Bilmem kaç yüz halkası olan bir zincirin en hassas noktasına yama olan soğutucu motorlar ve geceye, korna seslerine, köpek havlamalarına insanların telaşına karışan gürültüsüyle oluşan dev bir orkestra

durmadan dönen pervane soğuğu üzerime itiyor, ürperiyorum
5 saniye aralıklarla devam ediyor

soğuğuyla üç beş hücremi kırdı geçirdi
tam kendime geliyordum ki tekrar
tekrar tekrar ve tekrar
sokakta yalnız onun sesi duyulana kadar devam etti
her şeyin sustuğunu sandığı anda
kaynağını bilmediğim bir keyifle konuşmaya başladım
sabaha kadar sürdürdüm bu oyunu
bazen lafımı bölerek bazen sesiyle bastırarak bazen ise dakikalarca ses çıkarmadan sürdürdü

sabrim epey sınıandı
pervaneleri söküp paramparça etmek istediğim anlar oldu
ancak durduk yere ,bence durduk yere değil ama bunu kimseye anlatamam, başıma bela almanın anlamı yoktu
hem sonuç yine değişmezdi parçalanan makineyi götürür yerine yeni bir tanesini getirirlerdi hemen

saat uyumak için epey geç oldu
soğutucu da bir türlü susmuyor çünkü ben susmuyorum
gündüz diğer insanların sekiz artı dört mesailerine ve servis kornalarına
gece de balkon mesaime ve kendi gürültümle bestelediğim müziklerime bir taban oluşturuyor sanki
diğer notalar, şarkı sözleri ve birçok katman onun üzerine sıralanıyor

göz kapaklarım daha fazla direnemiyor elimdeki kitap kucağıma düşmüş

ve orkestra çalmaya başlıyor
titriyorum
karnıma saplanan bıçağın sert darbesiyle bacaklarımı karnıma çektim
korkuyla açıldı gözlerim
bıçak diye kitabı tuttum
tüm bu seslere bir şarkı uydurdum

Revision #1

Created 26 Eylül 2024 22:37:08 by kutupaynası

Updated 26 Eylül 2024 22:43:00 by kutupaynası